

Sefasını Sürüyorum Hiçliğimin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Mart 2020

“Su ve ateş bir de gülünç yalnızlığım var sana
Getirebildiğim, çünkü kokularını yitirmişti güller.”
(Ahmet Telli)

Muradı dillenen bir şahika:
Kanatlarında düş perimin, kanayan yıllar:
Mevsim gibi aşk gibi
Nice nice öğretti
Şimdi kimliğimi yırtıyorum
Sefasını sürüyorum hiçliğimin
Gönle ket vuran şu ölümlü seyirde bile
Kıt kanaat mutluluğu yaşayanlara sirenleri
İç sesimin.

Aşkın bayat ekmek tadında;
Kokusunda bir de yalnızlığın
Öykündüğüm kadar da öldürmeyi başardığım
Elbet nefsin sureti:
Kanatlarından damlayan kir gibi bedellerin
Ferinde gidip geldiğim ölümlü iklimin.

Sancağında, tutacağım gölgemin
Sevecen sesinde buklelerin ki
Tininde ölüm bile yazsa kaderin
Layık olduğum da değil
Bilakis lakayt varlıklara binaen
Töhmety altında geçen ömrün
Kanatabildiğim kadar açık yaralarım
Yaren bildiğim sevginin;
Bir de dikenleri
Yazmaya durduğum şiirlerin.

Elbet gülün de solgun yüzü
Gülmeyi unutan insanlıktan düşen payıma
Sabrı azık bildiğim

Yüce Mevla'mın katında.

Diri gömüldüm ben yeminlere
Aşkı da ördüm günbegün
Fısıltıların dahi ayyuka çıktığı
Sıra dışı güncemde yankılanan
Her imgede takılı aklım
Her tekke belki de sureti yüreğin
Kazdığım adımı
Kazdığım mezarımı
Kandıgım her latif düşte
Serildiğim bir billur rahle ki
Varlıksızlığın tokadı çarparken ruhuma
Demlendiğim şu aşk hatırına.

Künyemde izafı bir isim,
Aşka sancak
Ölüme de kucak açtığım
İrkildiğim sesi gibi kederin
Kancasında yalın bir tarife
Közünde semanın söndüğü bir badire
Gel de gör beni şimdi
Ne olduğum değil neydim senden önce?

Nazımdan niyazımdan dökülen her hece
Balta girmemiş gönüllerde
Sevgiden bihaber kimliksiz şecere
Aşkın hatırına da değil yalnızca
Dipsizliğin rücu ettiği
Şu kaknem yıllarda
Evirip çevirip kördüğüm
Ayan beyan sökün eden hüzün perim
Elbette kim kimin günahını aldıysa.

Yanan günden yeryüzüne naklim;
Ketum iniltilerden duymayı reddettiğim:
Şükre doyamadığım
Sevgiden asla ödün vermediğim gönül neferim
Seferi bir huzur

Seyyah iken de bil mukabil ölüm
Devrandan sızan her yankı
Elbet yanık sesinde türkülerin
Bahşedilen ne ise başım gözüm üstüne yüce Rabbim.